

ПРОМІНЬ СОНЦЯ

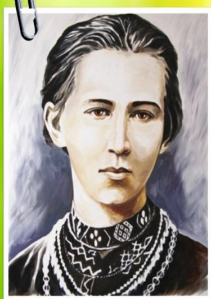

Періодичне видання 6-А класу лютий—березень 2018

Видатні особистості. Леся Українка

Запорізький навчально-виховний комплекс № 19

Леся Українка (1871-1913)

Люди, як зорі,
покинуть свій слід
у свідомості
майбутніх
поколінь, особливо
люди
талановиті. Мовби
крізь серпанок
легендарності
проступає до нас
образ поетеси, образ
ніжний і чистий.

Є багато визначних людей, народжених в лютому, але сьогодні хочеться згадати незвичайну жінку, тендітну і водночас таку сильну, сильну духом - Лесю Українку (Ларису Петрівну Косач), яка народилася 25 лютого 1871 року. Це про неї І. Франко писав: "... мимоволі думаєш, що ся хвора, слабосила дівчина—трохи чи не одинокий мужчина на всю новочасну соборну Україну".

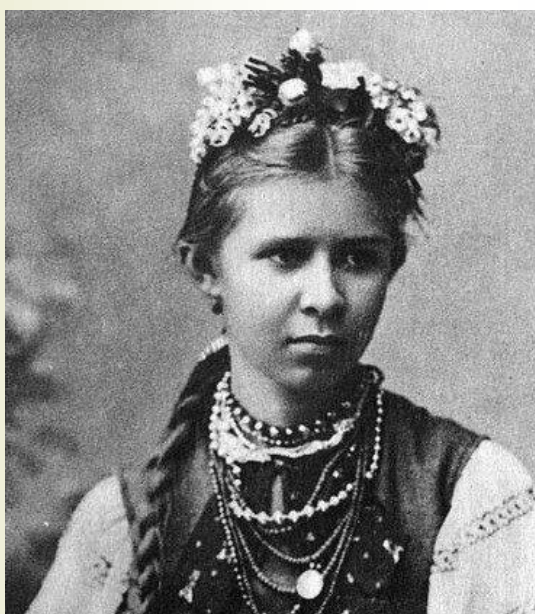
Так, ця особистість викликає тільки захоплення—і як письменниця, і просто як людина. Їй судилася нелегка доля, але вона не зламалася, не опустила руки, не впала у відчай.

Ще в дитячі роки проявилася неординарність Лесі: в 4 роки навчилася читати, в 5 років почала грати на фортепіано і створювати невеликі п'єси, а в 8 років написала перший вірш.

Вона так любила музику, вже в дитинстві проявився неабиякий талант піаністки, але не судилося...

Ще маленькою дівчинкою захворіла на туберкульоз кісток і змушена була боротися з цією хворобою все життя, більш як 30 років. Перемагаючи постійний біль, вона вчилася. При цьому вчилася самотійно, бо через хворобу до школи вона не ходила. Леся стала однією з найосвіченіших жінок тодішньої Європи, взірцем наполегливості та цілеспрямованості у всьому, зокрема в самоосвіті. Вона вільно володіла багатьма мовами: французькою, німецькою, польською, російською, давньо-

грецькою, латинською, італійською,

болгарською, англійською. Перебуваючи в Західній Європі, письменниця вільно контактувала з іноземцями, розмовляючи всіма європейськими мовами. Могла порозумітися і чеською, і грузинською, і арабською.

Про рівень її освіти може свідчити ще й такий факт: у 19-літньому віці Леся самотужки написала для своїх сестер підручник «Стародавня історія схід-

них народів», який згодом надрукували в Катеринославі.

Український письменник і громадський діяч Михайло Павлик так згадував про одну із зустрічей з поетесою у Львові 1891-го: «Леся просто приголомшила мене своєю освіченістю й тонким розумом. Я думав, що вона живе лише поезією, але це далеко не так. Для свого віку це — геніальна жінка. Ми говорили з нею дуже довго, і в кожному її слові я бачив розум і глибоке розуміння поезії, науки і життя!»

Леся створила багато творів різ-

них за жанром, а один вірш став девізом її життя, це "Contra spem spero!"

Contra spem spero!

(Без надії сподіваюсь!)

Гетьте, думи, ви хмари осінні!
То ж тепера весна золота!
Чи то так у жалю, в голосінні
Проминуть молодії літа?

Ні, я хочу крізь сльози сміятись,
Серед лиха співати пісні,
Без надії таки сподіватись,
Жити хочу! Геть, думи сумні!

Я на вбогім сумнім перелозі
Буду сіять барвисті квітки,
Буду сіять квітки на морозі,
Буду лить на них сльози гіркі.

І від сліз тих гарячих розтане
Та кора льодовая, міцна,
Може, квіти зйдуть — і настане
Ще й для мене весела весна.

Я на гору круту крем'яную
Буду камінь важкий підіймать
І, несучи вагу ту страшную,
Буду пісню веселу співать.

В довгу, темную нічку невидну
Не стулю ні на хвилику очей —
Все шукатиму зірку провідну,
Ясну владарку темних ночей.

Так! я буду крізь сльози сміятись,
Серед лиха співати пісні,
Без надії таки сподіватись,
Буду жити! Геть, думи сумні!
[2 травня 1890 р.]

Незважаючи на те, що Леся прожила досить коротке життя (42 роки), вона залишила глибокий слід не тільки в українській літературі, а й у серцях небайдужих людей, людей, які вміють долати труднощі, боротися і перемагати, і в цьому їм допомагає палке слово дивовижної української письменниці.

Ні! я жива!
Я буду вічно жити!
Я в серці маю те,
що не вмирає...

Леся Українка

Тетяна Харенко

І золотої й дорогої

Мені, щоб знали ви, не жаль
Моєї долі молодої;
А іноді така печаль
Оступить душу, аж заплачу.
А ще до того, як побачу
Малого хлопчика в селі.
Мов одірвалось од гіллі,
Одно-однісіньке під тином
Сидить собі в старій ряднині.
Мені здається, що се я,
Що це ж та молодість моя.
Мені здається що ніколи
Воно не бачитиме волі,
Святої воленьки. Що так
Даремне, марне пролетять
Його найкращії літа,
Що він не знатиме, де дітись
На сім широкім вольнім світі,
І піде в найми, і колись,
Щоб він не плакав, не журивсь,
Щоб він де-небудь прихилився,
То оддадуть у москалі.

Т. Шевченко

9 березня 214—річниця з
дня народження генія

В цьому випуску

Видатні особистості. Леся Українка.	1
І золотої й дорогої...	1
А ну-ка, девочки	2
Наши мастерицы	2
Вода—это жизнь	2
Экскурсия на детскую железную дорогу	2

Засновник:
колектив 6-А класу
Головний редактор:
Харенко Т. І.

Заступник головного
редактора:
Питовченко Даша

Кореспонденти:
Корабльова Поліна,
Бедіка Каміла

Фотографи:
Корнієнко Лера
Верстальник:
Корабльова Поліна.
Модератор

електронної версії:
Корабльова Поліна

цькою, польською, російською, давньо-

А ну-ка, девочки!

Наши мастерицы Вода - это жизнь

Март начался довольно активно. Не успели выйти после карантина на учебу, как начались праздники. И один из них—8 Марта.

Накануне, 6 марта, на параллели 6-классов прошел конкурс среди девочек. От каждой команды потребовалось по 6 человек. Наши девчонки активные, уговаривать не при-

лось. Итак, команда 6-А класса "Адреналин"

Конкурсов было много: нужно было и отгадать загадки, и распознать вид крупы, не заглядывая в мешочек, и нарисовать зверюшку с завязанными глазами, и как можно быст-

рее подмести мусор, и создать кос-

тюм из подручных материалов.

В общем, было весело, а самое главное, победили мы, девчонки 6-А класса. Молодцы!!!

Полина Кораблева

Уже традиционно, к 8 Марта в школе учащиеся готовят поздравительный концерт для учителей. Одним из номеров был показ мод. Учащиеся всех классов из подручных материалов должны были создать костюмы и продемонстрировать их. Наш класс представляли Лиза Олейник и Вика Галиева. Они не только сами придумали и создали платья, но и представляли на показе. И с этим они справились прекрасно, посудите сами.

Камила Бедика

22 марта—День воды. Вода является основой жизни на нашей планете. Вода покрывает две трети поверхности Земли оказывает влияние, практически, на все процессы, которые происходят на нашей планете. Живой мир состоит из воды на 70–95%.

Население нашей планеты сейчас употребляет около 7–8 млрд. тонн воды каждые сутки. Проблема качественной питьевой воды в мире всегда стояла особенно остро. Ежегодно огромное количество использованных и загрязненных сточных вод сбрасывается в водоемы, загрязняя реки и озера, способствуя концентрированию загрязняющих веществ в донных отложениях и организмах гидробионтов.

А это значит, что нужно учиться беречь воду.

Об этом и многом другом написали в своих плакатах наши ученицы Корниенко Л., Бедика К., Олейник Л., Чувалюк В. и др.

Лиза Олейник

Экскурсия на детскую железную дорогу

27 марта мы запланировали побывать на детской железной дороге. И хотя погода выдалась дождливой, большинство ребят планы не поменяли и явились вовремя. Нам здорово повезло, и маршрутка была фактически пустой, так что добрались благополучно.

Сначала нам рассказали, как работает железная дорога, предлагали тоже участвовать в ее деятельности. Мы узнали, что на сегодняшний день Запорожская детская железная дорога — одна из лучших дорог

ших одноклассников не оказалось.

И все же экскурсия прошла замечательно. Мы побывали в зимнем саду, зоопарке, покатались на поезде. В общем, экскурсия удалась!

А вот наши смельчаки возле паровоза.

Красавчик павлин долго не желал распускать хвост, но нам удалось уговорить его это сделать.

Настоящий крокодил!

Вот мы в поезде, которым управляют почти такие же мальчишки и девчонки.

Лера Корниенко

Украины. Она работает круглый год. А среди ее выпускников есть даже начальники станций.

Но желающих работать среди на-